

[Korsgaard.]

at gøre med det, som Venstre og Konservative i sin Tid var enige om; og naar det ærede Medlem desuagtet mener at kunne betragte dette Forslag som en Fugl i Haanden, saa maa jeg have Lov at sige, at det er rigtignok en meget lille Fugl, det ærede Medlem dér har faaet i Haanden.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne nævne — det er opklaret i Udvalget, og det fremgaar vel ogsaa ret beset af Lovforslaget, men jeg vil gerne have det frem her —, at den øjeblikkelige Nedsættelse af Grundskatterne til Amtet, som finder Sted, det være sig efter Hovedforslaget eller Ændringsforslagene, gælder alle udenfor Købstæderne, København naturligvis iberegnet, liggende Landomraader. Det vil altsaa sige, at den f. Eks. ogsaa gælder — det er for mig det mest typiske Eksempel — Gentofte Kommune. Med andre Ord, det at Landbrugsejendommenes Forrentningsprocent er meget daarlig i en given Situation, maaske under Nul, bevirker, at Grunde i Gentofte, som ikke har den allerfjerneste Forbindelse med Landbrug, ogsaa lettes i Skat. Jeg maa antage, at denne Opfattelse er rigtig, i hvert Fald spurgte jeg i Udvalget og fik et bekræftende Svar.

Er der nu sund Sans i, at man paa Grundlag af Landbrugets vanskelige økonomiske Forhold og paa Grundlag af en bestemt Forrentning, som alene betinges af Landbrugets Forhold, nedsætter Skatterne paa Jord, som ikke har det allerfjerneste med Landbrugsforhold at gøre?

Maaske vil man overfor denne Betragtning fremsætte den Modbetragtning, at omvendt saa kommer Gentofte Kommune gennem Indkomstskatten til at betale til hele Ordningen. Det kan jo være rigtigt, for saa vidt som Gentofte Kommune er en velhavende Kommune. Men hvis man nu havde det Tilfælde, at den ikke var det — og disse to Ting behøver jo dog strengt taget ikke at have nogen Forbindelse med hinanden —, vilde der ingen Modydelse blive givet. Hele Lovens Opbygning er altsaa saaledes, at man giver meget store Lettelser paa Omraader, hvor der overhovedet intet sagligt Grundlag er derfor i Henhold til det, man tilstræber. Jeg maa sige, at dette er højst besynderligt.

Jeg skal derefter vende mig til Æn-

dringsforslag Nr. 8, som jo ændrer 5te Stykke i Lovens § 30, og sige, at hvad enten man vælger den ene eller den anden Udformning, forekommer det mig, at man er inde paa højst ulykkelige Veje skattemæssigt set. I begge Forslag, hvad enten det drejer sig om § 30 eller § 32 med dertil hørende Ændringer, indfører man den Skik, at man kan forhøje den direkte Beskatning efter Statsskattelovens Regler i Virkeligheden fuldkommen vilkaarligt, uden at Rigsdagen dermed kan faa noget at gøre.

Det vil altsaa sige, at saa længe som det nuværende Flertal i egentligste Forstand, altsaa Socialdemokratiet og det radikale Parti, er Flertal her i Folketinget, vil der trods en nok saa stor Forhøjelse af den direkte Beskatning udenfor den Skala, som man dog ellers her i Rigsdagen har anlagt og anlagt af Hensyn til Statens Tarv, kunne opstaa Forhold, som forhøjer denne Skatteskala helt ud i det ubegrænsede.

Jeg har saa sent som i Gaar kaldt paa Landstingets Indflydelse, og jeg maa gentage her i Dag, at for mig er der ikke noget Omraade, hvor et borgerligt Flertal i Landstinget har større Forpligtelse end netop den at værne imod, at Beskatningen bliver alt for vilkaarlig voldsom for meget smaa Kredse af Befolkningen.

I det tidligere omtalte Ændringsforslag Nr. 8 er der den Bestemmelse, at naar de amtskommunale Udgifter vokser ud over en vis Højde, kan der paalignes Amtskommunens Beboere Skat i Forhold til den Statsskat, som de har givet i det paagældende Aar. Det Spørgsmaal, der først rejser sig, er, om det er sandsynligt, at denne Mulighed kan komme til at foreligge. Jeg kan her se bort fra Hovedforslaget, for Forslagets endelige Form vil jo blive den, i hvilken Ændringsforslagene foreligger, og efter Ændringsforslaget er Forholdet det, at naar den Forrentningsprocent er naaet, der betinger, at 80 pCt. af Tilskuddet er bortfaldet — det, som er Udgangspunktet i Hovedforslaget —, vil man kunne tage denne Bestemmelse i Anvendelse.

Det første Spørgsmaal bliver da, om det er sandsynligt, at vi nogen Sinde naar en saadan Forrentningsprocent. I Henhold til Udtalelser, jeg har fremsat i Begyndelsen, maa jeg hævde, at det er fuldkommen givet, at det vil vi naa, om ikke paa